

hver lige, gør alle fattige, fordi vi alle var med til at slå Guds søn ihjel? Eller er der dér tale om noget, der netop kommer og bærer en fordring, for så vidt et angreb, i sit skød, fordi det siger om alle: I er vantro, I har i virkeligheden ikke ret til at være på linje med mig, det er det, mit tørklæde symboliserer.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvordan vil han definere forholdet mellem tørklæde og kors?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er sådan set enig i den beskrivelse af forskellen på korset, og hvad det symboliserer, og tørklædet, og hvad det symboliserer. Det, vi drøfter, er, om man skal have lov at være her i landet med en anden opfattelse. Der er jo mange forskellige opfattelser af både islam og Koranen; af, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er tilladt; af, hvad der kommer af gammel kultur i de muslimske miljøer, og hvad der kommer af religiøs overbevisning i de muslimske miljøer.

Det er der mange forskellige opfattelser af, og jeg synes, vi skal have et samfund, hvor man har lov at have forskellige opfattelser, altså også opfattelser, der adskiller sig fra hr. Søren Krarups og min.

Søren Krarup (DF):

Spørgsmålet til ministeren er jo: Er tørklædet ensbetydende med at respektere en anden opfattelse? Er tørklædet i hele sin lovreligiøse symbolik ikke udtryk for, at folk med andre opfattelser i virkeligheden ikke har lov til at være her, fordi de er vantro? Jeg ville da opfordre ministeren til at prøve at studere islams væsen der, hvor islam har flertallet.

Jeg ved ikke, om han husker, at da der var noget, der hed en Golfkrig, var der et dansk krigsskib dernede, som ikke måtte flage med Dannebrog, fordi det var vantroens mærke. Er det ikke et vidnesbyrd om, at den tolerance, som ministeren med god grund støtter, bygger på en kristendom, der netop siger, at vi alle er lige i den forstand, at vi alle er syndere, mens islam med sit tørklæde siger det stik modsatte? Er tørklædet altså ikke dermed et symbol på en intolerance, som man ikke uden videre kan acceptere i et frit samfund?

Kl. 13.25

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg opfatter tørklædet som et lovreligiøst symbol. Sådanne symboler har vi ikke som krist-

ne. Jeg er enig i den forskel, der bliver beskrevet. Jeg er også enig i, at der har været en fuldstændig misforstået tendens hos nogle til at ville fjerne Dannebrog eller fjerne Jellingestemotivet fra vores pas osv., som om vi ikke må stå ved, at vi har gammel kristen baggrund.

Jeg fornemmer, at på det punkt er alle nu blevet klar over – hvis ikke de var det før Muhammedkrisen, så er de blevet det efter Muhammedkrisen – at vi skal stå fast på vore værdier. Det, diskussionen i dag handler om, er, i hvilket omfang vi også skal stå fast på den vigtige danske værdi, som går flere hundrede år tilbage, nemlig at man har lov at være her med en anden holdning. Det er det, vi drøfter.

Når jeg taler for, at vi skal møde intolerante holdninger med tolerance, har jeg ikke dermed sagt, at vi skal lægge os fladt ned og lade være at modsige intolerante holdninger, lade være med at modsige lovreligiøse symboler osv. Vel skal de modsiges, og det er noget andet end at forbyde dem.

Magnus Heunicke (S):

Vi har nu konstateret, at ministeren har kastet sig i armene på hr. Søren Krarups afsky over for mennesker, som bærer tørklæde, og definitionen på netop tørklæde synes jeg var temmelig interessant. Jeg vil gerne lige høre ministeren om, hvordan han så definerer jødekalotten, altså om det også kan defineres som noget, vi skal have afsky over for.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er synd for hr. Magnus Heunicke, at han ikke kan føre en debat på samme niveau som hr. Søren Krarup og jeg. Han misforstår fuldstændig den debat, vi lige har haft. Jeg blev så optaget af det, at jeg desværre ikke hørte spørgsmålet; jeg håber, hr. Heunicke får lejlighed til at stille det en gang til, hvis der var et spørgsmål.

Magnus Heunicke (S):

Jeg takker ydmygt for, at jeg må få lov til her i Folketinget som folkevalgt at deltage i debatten. Jeg kan forstå, at ministeren sådan er overdommer og censor på mit spørgsmål og siger, at jeg ikke har forstået det, at jeg ikke har kunnet leve det niveau, som ministeren og hr. Søren Krarup leverer.

Så siger ministeren i øvrigt, at han ikke hørte mit spørgsmål. Det er da ejendommeligt, at man angriber en spørger her i Folketingssalen for ikke at bevæge sig på højt nok niveau, når man